

та жгълна стая (надъ стока на Рила съ Друславица), приятна монотония. Хумболдтъ за шума на водитѣ. На „капията“ намѣрихме Ильо войвода, познавалъ добре брата на Каравелова, лицето ми напомня Богорова (който е отъ Карлово). Ябълки, ядохме ги въ беседката предъ Дупнишката порта. Рилскиятъ манастиръ — е всебългарска светиня, цѣлиятъ народъ е помогналъ за неговото изграждане, тукъ въ центра на България между Македония, Румелия и Мизия той е здрава крепостъ на традицията за българско царство, църква и писменостъ. Рила запази идеята за българска държава. — Преди пладне писахъ писмо. Константиновичъ бѣше при княза.

Ильо войвода

Следъ дежбонето излѣзохме съ Каравелова и жена му на ливадата задъ манастира, задъ рѣката, на западъ. Седнали върху шалъ на ливадата, много приказвахме и доста открито. За Боклукополисъ и тамошното общество. Икономовъ, банката (Утиновиятъ проектъ е предложенъ по решението на миналото министерство). Не сж въ състояние да направятъ нѣщо. Каравеловъ: хората я каратъ alla turca — Славейковъ (изгуби всичко докато трая Народното събрание), Цанковъ (сжщо, мютесарафинъ), Балабановъ (грѣкъ). Останалитѣ вървѣли по гайдата на Евлогия. Грѣцки книги въ София ималъ — Балабановъ. Българското общество — единственото видно чисто българско семейство това били Бурмови. Горбановъ, каже, е „дивичъ“. Татаро-волжското лице на Горбанова, споредъ Стамболова „подкова“, и Стамболовъ и сестра му били татари, татарски очи. — Красиво било населението въ Враца, Рахово, Шуменъ. — Подивяване на населението въ България. Бои се за Стоилова, че ще заборава правото. Нуждата отъ социални реформи: крѣжжокъ, литературно списание. Бѣлиятъ и черенъ добитѣкъ, зависи, каже, отъ храната да бжде бѣлъ или черенъ, за това не знаелъ Дарвинъ. Каравеловъ като момче е билъ на Арда, въ Димотика, Узункюприя, Еносъ. Копривщица съ махалитѣ Тороманци, Арнаутска махала (населена, каже, отъ Малешево), отъ която билъ и той. Шопитѣ, каже, се крѣстятъ предъ всѣка кѣща въ Копривщица, мислейки, че това е черква. Безслесието на покрайнинитѣ. Планъ за единъ излетъ до Копривщица. Гладътъ лѣтосъ въ Срѣдна Гора. Глиганътъ се наричалъ въ България още и гликъ, особено при Марица подъ Димотика. Финансовитѣ проекти на Начовича и Каравелова — липса на статистика. Чехитѣ, политическото положение, типътъ на лицата, бжде-